

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Assertiones Philosophicæ Fusius Deductæ Philosophiæ
Peripateticæ communioris Epitomen exhibentes**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1681

cxxx [i.e. xx]. Virtus creativa, saltem principalis, nulli creaturæ
communicari potest

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71607](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71607)

no, absquē eo, quòd res ab æterno crearet; quàm à termino non tantùm educibili, aut à Deo & creatura simul creabili (patet enim, ab eo posse separari creationem, si nimirum educatur, vel saltem hanc specie creationem, quâ creatur à solo Deo, si creetur à Deo & creatura simul) sed etiam à termino tantùm à solo Deo creabili; etsi enim talis terminus, utpote creatura, per suam entitatem exigit à Deo dependere, sitquē ipsa radicalis dependentia, vi cuius non possit esse sine aliqua actuali dependentia à Deo, ipsa tamen formalis dependentia, quâ actu & formaliter à Deo dependet, est illi quid superadditum, adeoque non essentialis; imò licet sine aliqua indeterminata dependentia formali concipi & esse non posset, hæc tamen indeterminata dependentia non magis erit de ejus essentia, quàm ubicatio, vel etiam ipse Deus. Est in termino, tanquam in subjecto adhesionis.

XX. Actio & virtus creativa, saltem principalis, ita Deo est propria, ut nulli enti creato aut creabili, ne quidem divinitus, possit communicari. Ex virtute enim creativa colligunt SS. PP. infinitatem naturæ, & ex
hac

hac vicissim potentiam creativam, ergo sicut implicat, illam inesse creaturæ, sic & hanc illi inesse repugnat. Et licet influxus causæ materialis, quem creator supplere debet, sit finitus, est tamen talis, ut non possit suppleri in alio genere causæ, nisi à potentia infinita; sicut etsi concursus, quo concurrat Deus cum creatura, sit finitus, est tamen talis, ut à nulla creatura suppleri possit. Dixi: *saltem principalis*: censeo enim, non repugnare creaturam, quæ obediencialiter elevetur ad instrumentaliter creandum effectum, quem ipsa naturaliter poterat educere, aut ad quem educendum elevari poterat; ad hunc enim virtutem innatam videtur habitura.

XXI. Actio conservativa est influxus causalis, per quem res immediatè ante existens continuat suam existentiam, & quasi continuo fit. Tali influxu res omnes creatæ directè & immediatè conservantur à Deo, juxta illud ad Heb. *Deus portat omnia verbo virtutis suæ*: & per solam hujus influxus subtractionem annihilantur, etiam res tales, quæ de cætero, nequè ab ullo agente

h 2

extrin-